

[Nørgaard Sørensen.]

Socialdemokratiet ønsker altså ikke at medvirke til en sådan udvikling. Vi ønsker tværtimod at modvirke en sådan udvikling, hvilket også kan ses i socialdemokratiets debatoplæg om radio og fjernsyn, som jeg også håber kan indgå ved lovrevisionen til næste år. Jeg skal derfor afvise dette forslag.

Nathalie Lind (V):

Jeg må begynde med at sige, at jeg må være enig med ministeren i, at nu i den sidste måned, der er tilbage af folketingets arbejde, kan det ikke være rimeligt, at vi begynder at ændre på radioloven. Da vi havde debatten i foråret 1976, havde vi gerne set, at man var kommet længere. Vi havde gerne set en revision noget før, men det var der ikke flertal for. Det, der for os var og er det afgørende, er, at vi får brudt Danmarks radios monopol, men på nuværende tidspunkt må jeg erkende, at vi må tage revisionen i 1977-78. Så må de forslag, som er fremsat, jo indgå i overvejelserne, og vi må diskutere de enkelte ideer dér. Jeg håber, ministeren kan oplyse os om, at vi vil få god tid til denne meget vigtige lovrevision, altså at vi tidligt på efteråret 1977 kan komme i gang med debatten om, hvordan en kommende radioordning skal være.

Med hensyn til de enkelte forslag må jeg sige, at jeg er enig i flertalsindstillingen i betænkningen. Jeg tror, det er rigtigt, at det vil være problematisk, hvis man gradvis lægger flere og flere opgaver uden for radiatorådets ansvar. Det, der står i flertalsudtalelsen i betænkning nr. 787, at man ikke mener, man har tilstrækkelig erfaring i øjeblikket til at træffe en sådan beslutning, men at man dog åbner mulighed for, at der kunne komme en anden ordning i forbindelse med den store revision af radioloven, synes jeg er et holdbart standpunkt.

Jeg vil gerne spørge fru Annelise Gotfredsen, da jeg forstår, at disse OBS-serier, der er tale om, ikke alene skal indeholde information fra statens side, hvem man havde tænkt sig skulle have ansvaret, hvis der er tale om information f. eks. fra andre myndigheder eller organisationer. Det synes jeg vi i hvert fald trænger til at få afklaret.

Med hensyn til det næste forslag, fremsat af fremskridtspartiet, må jeg sige, at naturligvis kan man kritisere, at programrådene ikke har et virkeligt ansvarsområde, men det var en for-

søgsordning, der blev indført. I tråd med hvad vi mener om betydningen af decentralisering, er vi dog ikke til sinds nu at foreslå programrådene nedlagt. Jeg tror, at et meget afgørende punkt, når vi skal diskutere dette, hvilket ansvar og hvilke opgaver vi kan give programrådene, bliver spørgsmålet om, hvordan valgreglerne skal være. I øjeblikket udpeges de på forskellig måde, det må vi se på til efteråret.

Retsforbundets forslag må man i hvert fald sige bryder med tilvante tanker. Jeg tænker ikke alene på, at der skal være et direkte valg, det har man vel hørt før, men jeg mindes ikke – det kan naturligvis være min fejl – at man før har tænkt sig en konstruktion, hvor man efter at have foretaget et direkte valg af hele denne bestyrelse, hele dette radiatoråd, siger: hvem er de ansvarlig over for? Ja, de er ansvarlig over for radiatorådet, står der et sted, men i øvrigt er de kun ansvarlige over for lyttere og seere. Så vid er denne lov, at hvis radiatorådet vedtager, at man vil lave et tv 2 eller man vil indføre reklame, eller man vil forhøje licensen meget betydeligt, og det vil vel følge af det første i hvert fald – ja, så er der ingen myndigheder, man skal spørge. Finansudvalget er helt ude af billedet. Man kan vedtage helt andre regler for stillingsansættelser og hvad ved jeg. Alle disse ting lægger man udelukkende i hænderne på dem, der har fået flest stemmer ved dette landsomfattende direkte valg.

Da vi i foråret diskuterede spørgsmålet om Danmarks radio, hvor vi også var inde på styreform, nævnte jeg, at for mit parti har det nogen betydning, at det repræsentative demokrati, som det manifesterer sig i folketinget, fortsat opretholdes, ikke mindst så længe Danmarks radio fortsat er en monopolinstitution. Vi tror, at en politikerindflydelse under den ene eller anden form – jeg har også før nævnt, at det afgørende er, at det udpegende organ er repræsentativt sammensat – er det bedste værn mod politisk pression. Her kan jeg altså være enig med socialdemokratiets ordfører.

Der er naturligvis mange tanker, man kan sætte sig ind i, og nogle af dem kan man sikkert også lære noget af, men jeg synes ikke om selve ideen i forslaget, at man giver disse 15 mennesker aldeles ubegrænset, nærmest diktatorisk magt for en 2-årig periode. Det eneste våben eller værn, man har imod dem, er, at de ikke bliver genvalgt. Når man tænker på, hvil-